

dvj̄ ſo ton rječ ze horic̄, daj, ſo bñ moja wutroba njetk twoja ſtajnje bñka we wſchjem zyka, kaj twoj Duch požada, bñ ſwjate myſlje mijela. M.

145.

Ach! was sind wir ohne Jesu ic.
Kos: Kneže, ja ſym ſteho ic.

Ach ſchto ſimy bes tebe, Jesu! khudži, nufni, žalozni, Jesu, nad nami ſo ſmiluj, a na naſchim hubenſtri, poladaj na naſchu nusu, nedjerž ju sa žalozz zuſu.

2. Nicžo ſimy bes tebe, Jesu, tudy luta cjiemnoſz je, kuſnenje a jnd wot hada nam je jara wobcžejne, jnd ſo kwoſobi nam cjiſcheži a nam ſtajnu boloſz wjescheži.

3. Ach bes tebe, ſwjerny Jesu, cjert naſ ſhelu naſtroža, dyž na ſatamanſtwo ſpomnju, ſchitko we mni cjepeſta, ſwjeđomiſe ſo we mni ſbudži a me helſka cjiwila ſrudži.

4. My bes tebe, lubn Jesu, ſwjetej nemojeny woſindž, won na wſchitkach pucjach može naſ ſe ſwojej ſyčju dojndž. Won nam roſy, won naſ wabi, won je leſny, my ſimy ſkabi.

5. Ach kaf nespjetchnje, moj Jesu, khori ſaſo ſtawaju, naſcha mož je luta ſlaboſz we tym mucžnym jiwenju. Schtuž ze, dyž my džemy, ladacž, widži naſ ſo motacž, padacž.

6. Poſyln naſ, najlubſchi Jesu, bñdž nam kraſne ſwjetlo

węžmi, naſche wutroby nam wo- tewr, pokaz ſo nam wulboszi, ſwjecž nam ſkoničko wuswole- ne, da ſu duschje wokſchewene.

7. Teptaj cjerta, ſylny Jesu! nam pod nohi, pschi naſ ſtej, ktwojeſ neweſzi ſo podaj, ſluboſziu ju wokſchej, ſo ſo weſzeli we tebi a ſo nerudži we ſebi.

8. Sapschimn naſ, o ſkotki Jesu, wedž naſ ſam ton prawy pucž, kaf my zufniſy tu khodjicž dyrbimy, to ſam naſ wucž, daj, ſo ſyčje wuladamy, a ſo ſaſo newrocžamy.

9. Daj, ſo Duch teſ možy, Jesu, dawa naſchej duschı mož, ſo we luboszi ſa tobu poſindžemj tu djen a nož. Ty na wjeru ſtajnje ladasch, cjin naſ, kaj- kichž ſebi žadasch.

10. Tedy kwalbu budu, Jesu, ſpjewacž ſgrunta wutroby, tedy džak ja budu dawacž tebi, Jesu cjeszenn, tedy Jesuſa na ſwjecži budža kwalicž Boje džecži.

Wot ſehernoſſie,
ſlych cjaſhow, roſnoſſie teho
hejchlerſtwa a falschneho
ſſchesſjanſtwa.

146.

Es spricht der Unweisen Mund ic.

Cji ſupi ſertom wureknu, ſo prawho Boha ſnaju; ale ho ſapru we ſutku, a newjernu myſl maju, woni ſo knicžom' neho- dža, Boh na jich ſutkach roſnoſz ma, we nich nej nicžo dobre.